

ПІД ЇХНЬОЮ ОПІКОЮ ВСЯ ЗОНА ВІДЧУЖЕННЯ. З УСІМА ЇЇ ПРОБЛЕМАМИ

СЛУЖБА «02»

Всім відомо, що 30-кілометрова зона відчуження - особлива. І як би не склалися тут обставини в економічному чи політичному плані, на цій постраждалій землі якийсь певний порядок і дисципліна обов'язково мусять бути. Такі відповідальні завдання в першу чергу покладені на наші правоохоронні органи. Кореспонденти «Вісника Чорнобиля» провели бесіду з командиром 3-ї роти батальйону патрульно-постової служби міліції, майором Олегом ЛЮБАРСЬКИМ.

- Олегу Олександровичу, які саме обов'язки ви маєте виконувати в місті Чорнобилі і 30-кілометровій зоні відчуження взагалі? В чому вони полягають?

- Головне завдання нашого підрозділу - охорона зони по периметру ЧАЕС. Це зна-

чить, що ми не повинні допускати вивозу з цієї території механізмів, деревини, транспорту тощо. Запобігати розкраданню матеріальних цінностей. Сюди також вхо-

дить охорона громадського порядку, боротьба з пияцтвом, наркоманією. Одним словом, ми повинні виконувати всі обов'язки, покладені на органи міліції. Та на-

йбільше маємо слідкувати, аби із зони відчуження не вивозилися забруднені радіоактивними речовинами

(Закінчення на 2 стор.)

(Закінчення.)

Початок на 1 стор.)

матеріальні цінності. Чого гріха таїти? Під нашою опікою перебувають цілі села, які вже розгромлені. Й донині тут деякі несвідомі люди ще намагаються знімати віконні рами, двері, виймати скло. Крадуть цеглу, шифер. Зайве, мабуть, говорити про те, що все це намагаються вивозити за територію зони відчуження. Такому неподобству ми, як правило, завжди ставимо заслін. Крім цього у нас ще є два контрольно-пропускних пункти. Один з них розташований у Паришеві. Тут проходить магістраль Чорнобиль-Славутич, по якій постійно пересувається велика кількість автотранспорту. На згаданому КПП цілодобово несе службу наряд у складі офіцера, як старшого, і двох міліціонерів. Вони повинні перевірити у всіх, хто проїжджає, перепустки і речі, що перевозяться. Зрозуміло, що чогось недозволеного не може бути. Водночас працівники міліції надають допомогу наряду дозиметричної служби, яка діє тут постійно.

- Звичайно, якихось другорядних питань у вас не існує. В даному випадку кожна дрібниця має велике значення. Та все ж, що вам хотілося б виділити з цих обов'язків окремо?

- Особливо виділив би пияцтво. На превеликий жаль, в Чорнобилі останнім часом почали з'являтися люди у стані сп'яніння. Тому найбільше клопоту нам завдає саме ця проблема. Надзвичайно добре це помітно у вечірні години. У нас є спеціальна патрульна служба, яка вартує на вулицях міста.

Але, як не прикро, добряче сп'янілих ліквідаторів трапляється все більше і частіше. Мушу сказати, що керівництво і Адміністрація зони відчуження НВО «Прип'ять» досі мало приділяли уваги боротьбі з пияцтвом. Нам доводиться боротися з цим злісним соціальним явищем наодинці. Ми затримуємо порушників, заводимо на них відповідні документи, накладасмо штрафи, і на цьому кінець. З боку керівництва зони відчуження ця проблема вирішується двома шляхами: порушника звільняють з роботи або ж

не реагують зовсім. Раніше, пригадаймо, впливали на порушників трудові колективи, товариські суди, проводилася профілактична робота. П'яниць виховували, засуд-

рапляє в обійми Бахуса? Я помітив таке. Хтось комусь зробив послугу - давай горілку. Такі вже ми люди, і боротися з цим явищем важко.

зламали огорожу, вона так і валяється до цього часу. Словом, ділянка ця некерована. А порушники тим часом користуються безгосподарністю. Вони вивчили усі

ПІД ЇХНЬОЮ ОПІКОЮ ВСЯ ЗОНА ВІДЧУЖЕННЯ. З УСІМА ЇЇ ПРОБЛЕМАМИ

жували, карали. Тепер таке не практикується. Раніше я працював дільничим інспектором. На той час керівники підрозділів приходили, цікавились, чи немає, часом, серед порушників і їхніх працівників. Нині це нікого не турбує. І якщо хтось потрапляє до міліції в стані сп'яніння, їхні керівники кажуть: «Іди і роби що завгодно, аби не надіслали паперу з міліції». Ось така боротьба з пияцтвом.

- Пам'ятаю, як у 1990 році, навіть в Зеленому Мисі, коли лунали десь пісні, то в тих місцях раптово з'являлись працівники міліції, відбирали перепустки, і на цьому ставилася крапка. Людину просто звільняли з

- Ви сказали, що багато хто розраховується за послуги спиртним. Виходить, це зілля дістати в зоні відчуження не важко? Як же перевозиться горілка: через КПП чи, може, іншими шляхами?

- Звичайно, ящик чи два спиртного перевезти через КПП непросто. Але для цього є інші шляхи. Скажімо, влітку так звані контрабандисти можуть доставляти спиртне в зону відчуження по річці Прип'ять. Та хіба тільки це? Ви погляньте, в якому стані знаходиться нині дротяна огорожа! Вона в переважній більшості зіпсована і майже не відіграє належної їй ро-

входи і виходи. Наприклад, не так давно ми затримали групу з семи осіб, які намагалися вивезти із зони відчуження велику кількість міді. Але ж ми не можемо виставляти міліціонера через кожних 100 метрів. Крім того, у нас велика проблема з пальним. Викручуємось, як можемо. Позичаємо в інших організаціях, а потім сушимо голови, як розрахуватись. Ось такі наші проблеми.

- Так. Непогодитися з вами важко. Ми також часто беремо участь у рейдах з працівниками міліції, відділу режиму і все це бачимо на власні очі. Чи є в нас у зоні відчуження особи без певного місця проживання?

- Такого «добра» вистачає. З метою їх виявлення ми здійснюємо рейди, і досить часто. Об'їжджаємо відселені села. Затримуємо їх, складаємо протоколи. Потім вивозимо до спецприймальника, та що з того? Там їх потримують кілька днів і відпускають. А вони повертаються до зони відчуження знову. І така робота проводиться постійно. Возимось з бомжами, як з малими дітьми. І справа доходить до того, що в нашій державі незабаром не те що не знайдеться коштів, а навіть місць для утримання цих зубожілих людей. Виявляти таких суб'єктів непросто. Особливо влітку. У них вже відпрацьовані всі прийоми для самозбереження. Вони досвідчені, як партизани. Коли ми виїздимо в рейди на автомобілях, вони орієнтуються по звуку і забираються в хащі. Сприятливих умов для цього достатньо. Як бачите, зона відчуження все більше перетворюється на джунглі. До того ж бомжі навіть свої спостережні пости мають. І попереджають один одного про небезпеку. Трапляється, що ми приїздимо до якогось будинку і бачимо, що він обжитий. Тут є навіть постіль, продукти харчування, а мешканці відсутні. Стає зрозуміло, що вони десь зачалися. Якщо ми розкидаємо цю «точку», бомжі перебазуються до інших сіл. Звичайно, великого лиха вони не коять. Але ж ці люди перебувають у зоні відчуження в занедбаному стані. Неміти, нечесані, неголені. І можуть занести сюди яку завгодно інфекцію чи навіть заразу. Так що роботи в цьому плані вистачає.

роботи. Хоч на той час пили набагато менше. Скажіть, будь ласка, чому саме тепер, у такі скрутні часи, чорнобильці так багато випивають? Яка тому причина?

- Таких причин може бути скільки завгодно. Чим більше в нашій державі знижується життєвий рівень, тим більшою стає кількість порушень. Чому дехто пот-

лі. І в цьому винні керівники зони. Скільки ми вже писали доповідних! - все безрезультатно. Такими проблемами займаються поки що охоронці правопорядку. Вони збирають дріт докупи, розкручують його, натягують, хоч це до їхніх обов'язків не входить. Та сумніваюсь, що допоможе дротяна огорожа. Спиртне як завозили, так і будуть завозити. Тому що з цим злісним явищем бореться лише міліція. Колись були дружинники, ще хтось допомагав нам...

Одначе, боротьбу ми ведемо. Вилучаємо у спекулянтів чимало спиртного, в тому числі й самогон. Щорічно складаємо до 400-т протоколів. А взагалі за різноманітні порушення затримуємо до 600 чоловік. Це - в основному пиятика, дрібі крадіжки, самогоноваріння, опір працівникам міліції. Нерідко трапляються й порушення правил контролю та вивезення матеріальних цінностей.

Звичайно, ми не сидимо склавши руки. Дротяна огорожа все ж таки відновлюється, хоч 40 відсотків її вже нікудишня. А територія з боку Білорусії майже не охороняється. Тож виїздимо на ті місця, направляємо патрульні групи. Але там, коли палали ліси, пожежники ро-

Інтерв'ю взяли
Валерій КУЗЕНКОВ
і Станіслав ТІТЕНКО.